

використання НТП у всіх сферах діяльності підприємства, створення сприятливого психологічного, екологічного та соціального мікроклімату, налагодження роботи із клієнтами із закладенням принципу «варість клієнта формує вартість підприємства», інтенсивний розвиток, спрямованість на досягнення короткострокових цілей розвитку, які мають відповідати місії.

Література:

1. Жихарева В.В. Формування стратегії розвитку підприємства в умовах невизначеності / В.В. Жихарева, Т.М. Савельєва // Економіка і суспільство. – 2017. – Вип. 9. – С. 423–427.
2. Кравченко О.В. Поняття стратегії розвитку підприємства [Електронний ресурс] / О.В. Кравченко. – Режим доступу: http://uabs.edu.ua/images/stories/docs/K_BOA/kravchenko_023.pdf.
3. Сергачова А.О. Формування стратегії розвитку підприємства [Електронний ресурс] / А.О. Сергачова. – Режим доступу: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/5552/1/20171207OIP_P126-128.pdf.
4. Тюха І.В. Стратегії розвитку у системі стратегій підприємства / І.В. Тюха, І.О. Денисюк // Економіка харчової промисловості. – 2013. – № 3(19). – С. 33–37.

Потапчук А.В., Бутенко К.С.

«Міжнародний бізнес», 2 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник - к.е.н., старший викладач кафедри фінансів – Лебеда М.О.

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Фінанси є важливою складовою економіки держави, вони забезпечують рух вартості, розподіл та перерозподіл фінансових ресурсів. Питання необхідності раціонального функціонування фінансової системи є актуальним, оскільки сучасний стан вітчизняної економіки вказує на необхідність більш детального розгляду даного питання.

Відтоді як з'явилася фінансова система в Україні, з'явилися й дискусії щодо проблем визначення її основних засад. Насамперед, потрібно виокремити дискусію стосовно міри її соціальної орієнтації, проблеми, пов'язаної з межами і методами державного втручання у фінансові процеси приватних і державних фінансових інститутів, рівень їх прозорості, важливості і необхідності контролю їх діяльності суспільством. Доцільним є вирішення всіх проблемних питань, пов'язаних з фінансовою системою, за допомогою обговорення головних умов можливих напрямків трансформації її в Україні. Цілком очевидно, що необхідним є розширення державного фінансування розвитку, але цього мало, потрібні кардинальні зміни.

На даному етапі становлення економіки України однією з важливих проблем її функціонування є відсутність ретельного державного контролю. Це стало причиною того, що наразі спостерігається досить високий рівень зловживань та порушень у сфері фінансових відносин. Ми переконані, що ситуація може значно стабілізуватися, якщо здійснити такі заходи як, наприклад: досягнення самодостатності у фінансах окремих областей країни та галузей економіки, збалансування місцевих та державного бюджетів, належне спостереження за економічною безпекою держави. Хоча Україна поки не може похизуватися такою фінансовою системою, яка відповідає світовим стандартам, але такий фактор як євроінтеграція може зіграти вирішальну роль у мотивації до трансформації та змін задля досягнення впливу та стабільних позицій на міжнародній арені.

В нашій державі існує серйозна проблема - тіньові фінансові операції. В Україні високий відсоток тіньових доходів – 33% від офіційного ВВП. Ці кошти могли бути спрямованими на зниження соціальної напруженості, підвищення ефективності державних фінансів за рахунок збільшення реальної бази оподаткування підприємницького сектору, розвитку малого бізнесу та ін. Масштаби тіньової діяльності

не дозволяють економіці добре розвиватися і роблять загрозу національній захищеності. Основна позитивна соціально-економічна функція тіньового сектора в українській економіці полягає в тому, що в умовах економічної нестабільності, серйозних деформацій на ринку праці вона дозволяє значній кількості людей компенсувати зниження або повну втрату доходів. Проте тіньова діяльність в легальній економіці дезорганізує виробничий процес, послаблює мотивацію співробітників. Основними методами вирішення даної проблеми мають бути наступні заходи з боку держави: звільнення від податків частини прибутку, що йде на розширення виробництва і створення нових робочих місць, скасування ПДВ на імпорт нового обладнання і технологій, скорочення єдиного соціального податку, проведення особливої політики по відношенню до українців, що проживають закордоном та володіють великим з метою повернення втрачених українських капіталів і переведення їх в реальні інвестиційні ресурси. Нарешті, не обійтися і без налагодження громадського контролю за діяльністю господарюючих суб'єктів в межах правового поля, наприклад, шляхом відкриття доступу до даних про правопорушення в сфері фінансів.

Вивчення досвіду фінансових систем розвинених країн дає можливість краще зрозуміти проблеми української фінансової системи, регулювання якої ґрунтується на способах, запозичених із зарубіжної практики. На жаль, на вітчизняному просторі ці способи не дали очікуваних результатів. Основна причина не цілком вдалої імплементації полягає в необхідності застосування системного підходу до вирішення завдань, що належать до компетенції органів державної влади та місцевого управління, який в нашій країні відсутній. До того ж завжди необхідно враховувати і пам'ятати про національну специфіку.

Другою яскраво вираженою проблемою фінансової системи держави є неефективний механізм державного регулювання. Тут на допомогу може прийти прогресивний досвід провідних зарубіжних країн, які зуміли здійснити її якісну трансформацію. Великобританія, Німеччина, Японія – ці держави створили єдиний регулятор фінансової системи і результат його функціонування прослідковується в сталому розвитку країн. В Україні створено аж два регулятори фінансового ринку (Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національна комісія, що здійснює регулювання у сфері ринків фінансових послуг). Проте основне завдання цих органів управління все ж не формувати, а реалізовувати фінансову політику, а також здійснювати нагляд за фінансовими установами. Але цю саму політику для них повинен хтось розробити, а в подальшому суворо контролювати виконання та здійснювати необхідну координацію.

Розглянемо приклад Японії. В Японії, як вже було сказано, регулятор фінансового ринку один, він підпорядковується міністру фінансових послуг, який розробляє для нього політику. Створення такого єдиного регулятора в Україні зможе суттєво допомогти в уникненні протиріч у сфері контролю за фінансами та сформувавши підґрунтя для інтеграції України у світову фінансову систему. Якщо розглянути фінансові системи США, Канади, Японії та Великобританії, можна помітити таку тенденцію: ефективне функціонування їх систем здійснюється саме завдяки ретельній роботі органів державного та місцевого управління. Бюджети цих країн формуються на середньостроковій основі, а під час складання та виконання місцевих бюджетів значні повноваження лягають на плечі місцевих органів влади. Досить хорошою перевагою є також фінансування важливих програм розвитку країни, яке здійснюється через спеціальні цільові фонди. В досліджуваних країнах широко застосовується диференціація податкових ставок, та розподіл повноважень між державними та місцевими органами влади щодо встановлення податків. Держава дуже підтримує цільові програми економічного розвитку та розвитку окремих галузей господарства. Ми

впевнені, що перейняття досвіду цих країн буде актуальним для України для раціонального рішення нагальних проблем.

Отже, для підвищення ефективності фінансової системи необхідно терміново впроваджувати елементи фінансової і стабілізаційної політики, пріоритетними напрямками якої повинні бути: оптимізація ефективності фінансування завдань, які належать до сфери компетенції держави та місцевої влади, соціалізація фінансової системи, прозорість діяльності Центрального банку та інших державних банків, відповідальність цих структур не тільки за фінансові результати, але і за параметри розвитку, більша прозорості діяльності комерційних фінансових інститутів, а також міра їх соціальної відповідальності, розвиток страхових механізмів пенсійного забезпечення, медичного обслуговування, страхових принципів фінансування отримання вищої та спеціальної освіти та ін., заохочення комерційного кредитування суб'єктів господарської діяльності, підтримка цільових програм економічного розвитку та розвитку окремих галузей господарства.

Література:

1. Завгородній, А. Г. Фінансовий словник [Текст] / А. Г. Завгородній, Г. Л. Вознюк, Т. С. Смовженко. – Львів : Вид-во ДУ "Львівська політехніка", 1996. – 384 С.
2. Скоропад, І. С. Державний фінансовий контроль в Україні: проблеми та шляхи реформування [Текст] / І. С. Скоропад // Науковий вісник НЛТУ України. – 2011. – Вип. 21.3. – С.263-268.
3. Плєскач, В. Фінансовий контроль у контексті трансформаційних процесів економіки [Текст] / В. Плєскач // Фінанси України. – 2009. – № 6. – С. 85.
4. Британська, Н. Проблеми фінансової системи України в умовах ринкової економіки [Електронний ресурс] / Н. Британська. - Режим доступу: <http://intkonf.org/britanska-nn-krimets-oa-problemi-finansovoyi-sistemi-ukrayini-v-umovah-rinkovoyi-ekonomiki>. –
5. Карлін М.І. Фінанси країн Європейського Союзу: навчальний посібник : [для студ. ВНЗ] / Карлін М.І. – К. : Знання, 2011. – 640 с
6. Финансовая система Японии [Электронный ресурс]. – Режим доступу: <http://japangid.ru/regulirovanie-rynka-bankovskix-uslug/>
7. Теневая экономика Украины составляет 33% от ВВП [Электронный ресурс]. – Режим доступу: <https://m.zn.ua/ECONOMICS/tenevaya-ekonomika-ukrainy-sostavlyayet-33-ot-vvp-292466.html>

Примостка О.О.

*д.е.н., професор кафедри міжнародного менеджменту
ДНВЗ «Київський національний економічний Університет імені Вадима Гетьмана»*

ДИСПРОПОРЦІЙНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ У ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

На початку ХХІ століття, як свідчать реалії економічного буття, трансформаційні процеси у світовому господарстві суттєво динамізувались і набули системного характеру, результатом чого стало формування глобальної моделі економічного розвитку.

Авторство терміна "глобалізація" належить соціологу Р. Робертсону (1992), який вважав глобалізацію "процесом дедалі зростаючого впливу на соціальну дійсність окремих країн різних факторів міжнародного значення: економічних і політичних зв'язків, культурного та географічного обміну" [1].

Варто наголосити, що диспропорційність необхідно розглядати залежно від об'єкта і суб'єкта дослідження. Це дає можливість констатувати два варіанти впливу на економічний розвиток – позитивний та негативний, незважаючи на закладений у термін негатив з філологічної точки зору [2].

Досліджуючи причини виникнення диспропорцій у світовій глобалізованій економіці, слід зосередити увагу перш за все на ретроспективному аналізі розвитку світової капіталістичної ринкової системи, який досить ґрунтовно провели Я.М. Столярчук та К.С. Кондратчук. Цей аналіз вказує на постійно існуючу нерівномірну